

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 137/11
Λουξεμβούργο, 21 Δεκεμβρίου 2011

Απόφαση στην υπόθεση C-27/09 P
Γαλλία κατά People's Mojahedin Organization of Iran

Το Δικαστήριο απορρίπτει την αναίρεση που άσκησε η Γαλλία κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου σύμφωνα με την οποία η PMOI έπρεπε να διαγραφεί από τον ευρωπαϊκό κατάλογο των τρομοκρατικών οργανώσεων

Ορθώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο ότι το Συμβούλιο είχε προσβάλει τα δικαιώματα άμυνας της PMOI με το να μην της γνωστοποιήσει, πριν εκδώσει την απόφασή του, τους λόγους για τους οποίους την περιελάμβανε στον κατάλογο

Τον Δεκέμβριο του 2008, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε μια απόφαση του Συμβουλίου που περιελάμβανε την οργάνωση People's Mojahedin Organization of Iran (PMOI) στον ευρωπαϊκό κατάλογο των τρομοκρατικών οργανώσεων των οποίων τα κεφάλαια και τα λοιπά χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία έπρεπε να δεσμευθούν¹. Ήταν η τρίτη φορά που το Γενικό Δικαστήριο ακύρωνε απόφαση αυτού του είδους.

Οι προηγούμενες αποφάσεις του Συμβουλίου που είχαν ακυρωθεί από το Γενικό Δικαστήριο² στηρίζονταν σε απόφαση περί απαγορεύσεως της PMOI στο Ηνωμένο Βασίλειο, εφόσον η ύπαρξη τέτοιας αποφάσεως μιας αρμόδιας σε εθνικό επίπεδο αρχής αποτελούσε προαπαιτούμενο για την εγγραφή μιας οργανώσεως στον ευρωπαϊκό κατάλογο. Η PMOI όμως διεγράφη από τον κατάλογο των απαγορευμένων στο Ηνωμένο Βασίλειο οργανώσεων στις 24 Ιουνίου 2008, κατόπιν αποφάσεως εκδοθείσας από βρετανική δικαστική αρχή τον Νοέμβριο του 2007, με την οποία η εγγραφή της χαρακτηριζόταν ως «διεστραμμένη» και «παράλογη».

Παρ' όλ' αυτά, όταν το Συμβούλιο εξέδωσε νέα απόφαση³ στις 15 Ιουλίου 2008 για την ενημέρωση του ευρωπαϊκού καταλόγου, το όνομα της PMOI παρέμεινε στον ως άνω κατάλογο. Η εγγραφή της οργανώσεως αυτής στηριζόταν σε πληροφορίες της Γαλλικής Κυβερνήσεως που συνίσταντο σε δύο στοιχεία: - την κίνηση προκαταρκτικής εξετάσεως από το αρμόδιο για τη δίωξη της τρομοκρατίας τμήμα της εισαγγελικής αρχής του tribunal de grande instance de Paris το 2001 και - δύο χρονολογούμενες από το 2007 παραγγελίες για τη διενέργεια συμπληρωματικής προκαταρκτικής εξετάσεως σχετικά με εικαζόμενα μέλη της PMOI. Το Συμβούλιο γνωστοποίησε τις πληροφορίες αυτές στην PMOI την ημέρα κατά την οποία εξέδωσε την απόφαση.

Ακυρώνοντας την ως άνω απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το Συμβούλιο είχε προσβάλει τα δικαιώματα άμυνας της PMOI μη γνωστοποιώντας της τις νέες αυτές πληροφορίες πριν την έκδοση της αποφάσεώς του.

Μολονότι ο λόγος αυτός θα είχε αρκείσει για την ακύρωση της αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε παρ' όλ' αυτά, για λόγους πληρότητας, και τα λοιπά επιχειρήματα που είχε προβάλει η PMOI. Ειδικότερα, έκρινε ότι η έναρξη προκαταρκτικής εξετάσεως και οι δύο παραγγελίες για τη διενέργεια συμπληρωματικής προκαταρκτικής εξετάσεως δεν αποτελούσαν απόφαση αρμόδιας

¹ Απόφαση της 4ης Δεκεμβρίου 2008, [T-284/08](#), People's Mojahedin Organization of Iran κατά Συμβουλίου (βλ. επίσης ανακοινωθέν τύπου αριθ. [84/08](#), γαλλικό κείμενο).

² Αποφάσεις της 12ης Δεκεμβρίου 2006, [T-228/02](#), Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran κατά Συμβουλίου, (βλ. επίσης ανακοινωθέν τύπου αριθ. [97/06](#), γαλλικό κείμενο) και της 23ης Οκτωβρίου 2008, [T-256/07](#), People's Mojahedin Organization of Iran κατά Συμβουλίου (βλ. επίσης ανακοινωθέν τύπου αριθ. [79/08](#)).

³ Απόφαση 2008/583/EK του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2008, για την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση της απόφασης 2007/868/EK (ΕΕ L 188, σ. 21).

δικαστικής αρχής ως προς την ίδια την ΡΜΟΙ, παρατηρώντας ότι το Συμβούλιο δεν είχε εξηγήσει γιατί οι πράξεις που καταλογίζονταν σε άτομα φερόμενα ως μέλη της ΡΜΟΙ έπρεπε να καταλογισθούν στην ίδια την οργάνωση. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το Συμβούλιο προσέβαλε και το θεμελιώδες δικαίωμα της ΡΜΟΙ σε ουσιαστικό δικαστικό έλεγχο, μη γνωστοποιώντας της ορισμένα στοιχεία του φακέλου τα οποία αρνούνταν να αποχαρακτήρουν οι γαλλικές αρχές.

Η Γαλλία άσκησε αναίρεση κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του Δικαστηρίου.

Στη σημερινή απόφασή του, **το Δικαστήριο απορρίπτει την αναίρεση** και επικυρώνει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει, καταρχάς, ότι, στην περίπτωση αρχικής αποφάσεως περί δεσμεύσεως κεφαλαίων, το Συμβούλιο δεν υποχρεούται να γνωστοποιήσει προηγουμένως στο οικείο πρόσωπο ή οντότητα τους λόγους για την εγγραφή τους στον κατάλογο. Ειδικότερα, ένα τέτοιο μέτρο, προκειμένου να μη θιγεί η αποτελεσματικότητά του, πρέπει, ως εκ της φύσεώς του, να είναι αιφνιδιαστικό και να μπορεί να εφαρμοσθεί αμέσως. Σε μια τέτοια περίπτωση, καταρχήν αρκεί το θεσμικό όργανο να ανακοινώσει τους λόγους στο οικείο πρόσωπο ή οντότητα και να τους παράσχει δικαίωμα ακροάσεως ταυτοχρόνως ή αμέσως μετά την έκδοση της αποφάσεως. Αντιθέτως, στην περίπτωση επακόλουθης αποφάσεως περί δεσμεύσεως κεφαλαίων, με την οποία ο ενδιαφερόμενος παραμένει στον κατάλογο, το στοιχείο αυτό του αιφνιδιασμού δεν είναι πλέον αναγκαίο, οπότε καταρχήν πρέπει πριν την έκδοση της ως άνω αποφάσεως να γνωστοποιούνται τα επιβαρυντικά στοιχεία και να παρέχεται στο οικείο πρόσωπο ή οντότητα η ευκαιρία να ακουστούν.

Στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε τις αρχές αυτές στην προκειμένη περίπτωση και κατέληξε στο ορθό συμπέρασμα ότι, εφόσον η απόφαση διατηρούσε το όνομα της ΡΜΟΙ στον κατάλογο, το Συμβούλιο δεν μπορούσε να γνωστοποιήσει τα νέα στοιχεία εις βάρος της ΡΜΟΙ ταυτοχρόνως προς την έκδοση της αποφάσεως αυτής, όπως έπραξε εν προκειμένω. Το Συμβούλιο όφειλε οπωσδήποτε να εξασφαλίσει τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας της ΡΜΟΙ, ήτοι τη γνωστοποίηση των εις βάρος της στοιχείων και το δικαίωμα ακροάσεως, πριν την έκδοση της ως άνω αποφάσεως. Το Δικαστήριο τονίζει ότι η προστασία που παρέχεται από τη γνωστοποίηση αυτή έχει θεμελιώδη σημασία και είναι απαραίτητη για τα δικαιώματα άμυνας.

Εν συνεχεία, το Δικαστήριο εκτιμά ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε νομική πλάνη με το να κρίνει ότι το Συμβούλιο δεν είχε αποδείξει ότι η απόφαση έπρεπε να εκδοθεί τόσο κατεπειγόντως ώστε το όργανο αυτό αδυνατούσε να γνωστοποιήσει στην ΡΜΟΙ τα νέα στοιχεία εις βάρος της και να της επιτρέψει να ακουστεί πριν την έκδοση της επίδικης αποφάσεως. Μολονότι, όπως υποστήριξε η Γαλλία, το Συμβούλιο δεν μπορούσε να επιτρέψει να διαιωνίζεται μια κατάσταση στην οποία η προηγούμενη απόφαση στερούνταν ερείσματος κατόπιν της διαγραφής της ΡΜΟΙ από τον βρετανικό κατάλογο, εντούτοις, όπως άλλωστε δέχεται το κράτος μέλος αυτό, η ως άνω διαγραφή δεν είχε αυτόματο και άμεσο αποτέλεσμα στην προηγούμενη απόφαση, η οποία εξακολουθούσε να ισχύει λόγω του τεκμηρίου νομιμότητας των πράξεων των οργάνων της Ένωσης.

Τέλος, το Δικαστήριο απορρίπτει τα επιχειρήματα κατά των αιτιολογιών που παρατίθενται ως εκ περισσού στην απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, δεδομένου ότι τα επιχειρήματα αυτά σε καμία περίπτωση δεν θα προκαλούσαν την αναίρεση της ως άνω αποφάσεως και είναι κατά συνέπεια αλυσιτελή.

ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ : Το Δικαστήριο μπορεί να επιληφθεί αιτήσεως αναιρέσεως, η οποία περιορίζεται σε νομικά ζητήματα, κατά αποφάσεως ή διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου. Καταρχήν, η άσκηση αναιρέσεως δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εάν είναι παραδεκτή και βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση που η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς. Σε αντίθετη περίπτωση, αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, το οποίο δεσμεύεται από την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της απόφασεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582